

Otkrivenje 5

1) I videh u desnici Onog što seđāše na prestolu knjigu napisanu iznutra i spolja, zapečaćenu sa sedam pečata. **2)** I videh anđela jakog gde propoveda glasom velikim: Ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pečate njene? **3)** I niko ne mogaše ni na nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjige ni da zagleda u nju.

4) I ja plakah mnogo što se niko ne nađe dostojan da otvori i da pročita knjigu, niti da zagleda u nju. **5)** I jedan od starešina reče mi: Ne plači, evo je nadvladao lav, koji je od kolena Judinog, koren Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pečata njenih.

6) I videh, i gle, nasred prestola i četiri životinje, i posred starešina Jagnje stajaše kao zaklano, i imaše sedam rogova, i sedam očiju, koje su sedam duhova Božijih poslanih po svemu svetu. **7)** I dođe i uze knjigu iz desnice Onog što seđāše na prestolu.

8) I kad uze knjigu, četiri životinje i dvadeset i četiri starešine padoše pred Jagnjetom, imajući svaki gusle, i zlatne čaše pune tamjana, koje su molitve svetih.

9) I pevahu pesmu novu govoreći: Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njene; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od svakog kolena i jezika i naroda i plemena, **10)** I učinio si nas Bogu našem careve i sveštenike, i carovaćemo na zemlji.

11) I videh, i čuh glas anđela mnogih oko prestola i životinja i starešina, i beše broj njihov hiljada hiljada. **12)** Govoreći glasom velikim: Dostojno je Jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i čast i slavu i blagoslov.

13) I svako stvorenje, što je na nebu, i na zemlji, i pod zemljom, i što je na moru, i što je u njima, sve čuh gde govore: Onome što sedi na prestolu, i Jagnjetu blagoslov i čast i slava i država va vek veka. **14)** I četiri životinje govorahu: Amin. I dvadeset i četiri starešine padoše i pokloniše se Onome što živi va vek veka.

1) Videh u desnici Onog što seđāše na prestolu knjigu napisanu iznutra i

spolja, zapečaćenu sa sedam pečata. Sadržina 4. i 5. poglavlja potvrđuje da je na prestolu ovog dela otkrivenja Sam Svemogući Bog, naš Nebeski Otac. Jovan Ga je video u 4. glavi.

Prema redosledu otkrivenja možemo razumeti neke pojedinosti naše veze – zajednice – sa Bogom. Jovan je bio zadivljen slavom i veličanstvom Svemogućega na prestolu kao i bogatstvom, blaženstvom i lepotom prestola. Jovan je osećao zanosno blaženstvo svih učesnika u prestolju, na prestolu i okolo u neposrednom prisustvu Samog Boga.

Po otkrivenju i u novom razumevanju, saznanju i shvatanju Božije slave, Veličanstva i svetosti, Jovanu se ukazuje prilika da ugleda Reč Božiju ispisanu u Knjizi. Verni svedoci celokupne Reči Božije, ili ma kojeg odeljka u nekom određenom vremenu, pošto su ispunili šta im je od Boga naloženo, gledali su slavu Božiju i primali nove naloge i zadatke.

Poruke, pojave i čudesa, koje je Bog objavio Njegovom narodu, ukazuju na ovu veliku činjenicu: Bog otkriva čoveku pravu svrhu, smer i cilj. Knjiga u desnici Božijoj predstavlja značajan deo Božijeg delovanja. Izgleda da je poruka delimično vidljiva a velikim delom zapečaćena.

Vidljiv deo ukazuje na mnogo dublji značaj nego naše površno iskustvo u prirodi i svetu oko nas. Zašto je knjiga zapečaćena..., zašto taj broj pečata...? Ne mogu složiti u razumljive rečenice sve svoje misli o ovom čudnom i temeljnom prikazu osnovnih istina Večnog Jevanđelja, ali pokušavam bar nešto...

U početku Pisma blagoslovi Tvorca i blaženstvo stvorenja pokazani su sasvim otvoreno. Svojim lukavstvom Neprijatelj ukrašava obmanu tajanstvenim obećanjima i uspeva da zavodi čovečanstvo. U Svojoj premudrosti Bog Svoje veliko delo spasenja zastire takvim tajnama kroz koje zli duh ne može da prodre do vernih.

Čak i Gospodnji verni svedoci razumevaju samo delove neispitivih otkrivenja i jednako rastu kroz ceo svoj vek u telu. Đavo nije sposoban da predvidi niti da spreči Božija ostvarenja. Čak ni kad je jedno delo izbavljenja posvedočeno novim životom, Neprijatelj ne može da shvati kako je to moguće: on nema pojma šta je to **pokajanje**; on je ispunjen sobom.

U svoj svojoj zlobi đavo mora da se podvrgne Božijoj svrsi: pravde i milosti u Hristu; ta neizbežnost ga rastrza besnilom. Jednu **činjenicu** zli duh jednako nastoji da zloupotrebi: **posledica greha je smrt**; zato se bori da navede sve - koji ispovedaju veru u Hristovo spasenje - da pristanu na bilo kakvo rešenje osim na potpunu pokornost, vernost i revnost za Gospoda.

Prvi velik greh čoveka – Adama i svih potomaka – zapečatio je Božiju Reč: grešnik ne razume Božiju milost; on samo oseća strah od Božijeg suda. Kajin postavlja još jedan pečat: postaje kao sam đavo; ali u telu. Svet posle potopa odvraća se od Gospoda i zapečati svoju visost idolopoklonstvom. Prolaze vekovi udaljavanja od Boga.

Smisao Božijeg spasenja i suda su neizmerno udaljeni od gešnog razuma. Čovek je spreman na postavljanje još jednog dela poslednjeg pečata na Reč Božiju: prvi put upotrebljeni grob u Getsimaniji je zapečaćen. Namera vladara smrti je sprečavanje vaskrsenja. Nisu li robovi propasti znali da je u grobu samo Telo? Njihov Zavodnik nije mogao to da im javi?

Čak ni razdiranje zavese u hramu nije grešnike ubedilo da se suoče sa Istinom; tako su tvrdo verovali laži đavola. Očajno i grčevito se drže zablude koju su izabrali. Ali svi pečati moraju biti zdrobljeni žrtvom, smrću i vaskrsenjem Lava od Jude, Jagnjeta Božijeg, Cara Pobede.

2) Videh anđela jakog gde propoveda glasom velikim: Ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pečate njene? Ovo pitanje ukazuje na zaplet i sukob palog čovečanstva, čežnju svih pobožnih duša od prinosa Avelja pa sve do kraja i grozu svih zlih duhova. I ovaj anđeo je Božiji glasonoša. Mnogi verni glasnici javljali su odgovor na ovo pitanje.

Pojava moćnog anđela ukazuje na značaj i pitanja i odgovora. Jovan je u Duhu; gledao je slavu i veličanstvo Boga. On napregnuto očekuje odgovor na ovo pitanje. Nastaje potražnja među svim strvorenjima i pobožnim prinosima: ništa i niko nije izostavljen.

3) Niko ne može ni na nebu ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjigu ni da zagleda u nju. Jovan je svestan stvarnosti: Bog ne troši trud na besmislena i beznačajna pitanja i istrage. Odgovor dodaje strahotu na očaj: Ni na Nebu ni na zemlji nema dostojnog.

'Niko' izražava potpun odgovor na potražnju između svega i svakoga **stvorenog**. Čovek ograničenog razumevanja ima veliku slabost izostavljanja svega što ne uzbuđuje njegova telesna osećanja i ne zadovoljava mu navike. Gospod nam opet pomaže jasnošću: Niko nije neprimećen ni izostavljen.

Ovaj silni anđeo nas podseća na brojne verne glasnike. Tog Jednog, Jedinog, Dostojnog i Sposobnog da donese savršeno rešenje koje je ugodno Nebeskom Ocu, koje zadovoljava Božansku Pravdu, koje spasava palo čovečanstvo, Tog Jedinog, o Kojem su prorokovali, za Kojeg su se molili, Njega svi traže i niko Ga ne nalazi.

Nema Dostojnog među svom vojskom nebeskom ni među najpobožnijima na zemlji. Od Avelja do kraja, ni najpravedniji pravednik nije Vredan tog neizmernog ostvarenja: savršeno razumevanje jada i očaja izgubljenog grešnika i prinos Otkupa za sve koji su ikada verovali i poslušali Reč Božiju i za sve koji će ikada verovati i poslušati Sina Božijeg.

I danas, svaka osoba, koja traži Spasenje u ma kakvom učenju, pojedincu, prirodnim ili društvenim uslovima, svojevolumnom siromaštvu ili željenom bogatstvu, može samo očajno oplakivati beznadežno ljudsko stanje. Samo grešnik koji prihvati savet Jovanu u 5.stihu prima nadu i vođen je ka spasenju i večnom životu.

Ni jedno stvoreno biće nije spodobno da otvori Knjigu, da zagleda u nju razlamanjem i uklanjanjem pečata. Jedinu Tvorača ima ta svojstva: blagodat, moć i svetost neophodne da može i hoće Sebe da prinese u Otkup za grešnike.

Tako strahovito i veličanstveno ostvarenje prikazano je Njegovim smernim i poniznim početkom i tokom Njegovog kratkog i mučnog života na zemlji.

Tvorača vasione u telu jedne pobožne devojke začeo je telo za Sopsvenu upotrebu u polaganju Svog života na oltar savršene Božanske pravde, da ni jedan greh ne bi nikad promakao Božijoj pravednoj osudi a da ni jedan grešnik koji se uzda u Sina Božijeg i poslušna Ga ne propadne nego da živi večno.

Primanje Knjige od Višnjega na najuzvišenijem prestolu utvrđuje naše poverenje u sve Božanstvene vrline Davaoca Knjige: Svetost, Moć, Ljubav i

Premudrost. Iskupljenje mora biti ostvareno. Jedino Primalac Knjige može prineti pravu Žrtvu za naše spasenje. Savršeno zadovoljstvo Oca je najsilnija želja Sina.

4) Ja plakah mnogo što se niko ne nađe dostojan da otvori i da pročita knjigu, niti da zagleda u nju. Jovan je obuzet oplakivanjem: Niko, baš niko! Ni anđeo, ni čovek ne može da se preda savršenom življenju u telu, da bude mučen i ubijen kao najgori zločinac, da podnese Svojom Dušom osudu za nas.

Jovan je u Duhu i telo mu ne ograničava osećanje očajno-potrebnog otkupa za spasenje grešnika. Značaj ovog otkrivenja odvija se stolicima posle prikaza silne pobede na Golgoti. Jovan u Duhu doživljava strašno, gorko i teško osećanje ovog trenutka u toku otkrivenja: on još ne vidi sledeći deo... Naš Gospod nam je sačuvao ovaj deo da i mi zagledamo dublje u tu potrebu naših duša.

5) Jedan od starešina reče mi: Ne plači, evo je nadvladao lav, koji je od kolena Judinog, koren Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pečata njenih. Nebeski poklonici u Duhu večnog života vide celinu. Jedan od njih divno savetuje Jovana: Podigni pogled Slavnom Ispunjenju mnogih predskazanja: Ovo je Lav pred Kojim padaju svi neprijatelji i tvrđave mučenja.

Taj silni Pobedilac Svojom borbom i pobedama otvara Knjigu i uklanja pečate. Kad i kako On ostvaruje sve te pobede? Sećamo se nekih svedočanstava razmeštenih kroz ovu Knjigu. Pojavljuje se u Stvaranju 1. i 2.: On stvara divan novi svet da živi u miru i mnozi se u radosti.

On najavljuje Svoju borbu u 3. glavi osudom greha i Svoju pobedu u 15. stihu. Proroštva se ređaju vekovima sve do oduševljene dobrodošlice Krstitelja: Gledajte! Jagnje Božije! On pobeđuje postom. (Matej 4: 1-11 i Luka 4: 1-13). On pobeđuje molitvom u Getsimaniji (Matej 26: 36 i Luka 22: 41-44).

Svakog trenutka, svakim korakom Pravog Puta On je Pobednik. Gledam u 1. Petrovu 1, naročito 19. i 20. stih, svojim slabim umom nazirem da je **Hristos, Sin Božiji** večni Pobednik u Sopstvenoj Osobi i prirodi jer u Njemu

greha nema.

6) Videh, i gle, nasred prestola i četiri životinje, i posred starešina Jagnje stajaše kao zaklano, i imaše sedam rogova, i sedam očiju, koje su sedam duhova Božijih poslanih po svemu svetu. Jovanu je rečeno: Gledaj! Lav od Jude! Izvor Davidov! Jovan je ugledao Jagnje! Njegovo vojevanje je spasavanje duša.

Možemo se opomenuti propovedanja našeg Gospoda u Judeji, Galileji i Samariji: mnogo puta Njegovo učenje je sasvim obrnuto ljudskom, telesnom razumevanju. Njegovo učenje otkriva nam jedini način jasnog sagledanja činjenica. On Jedini jeste Živa Reč Božija, Večna Istina, naš Stvoritelj i naš Spas.

Jagnje Božije, Hristos razapeti, nije istrunuo u Josifovom grobu. On se javio Svojim učenicima u Svom telu. Isto telo koje je imao pre raspeća i sahrane, ovde se javlja u slavi; ne sa šest krila, nego sa večnim svedočanstvom otkupa i spasenja koje je On zadobio za sve koji veruju i poslušaju Reč Nebeskog Oca u Njegovom Sinu.

To Moćno Jagnje Božije, zaklano od postanja sveta (13: 8) zauvek stoji u slavi i moći. Jovan je u Duhu i vidi Ga u slavi. Mi smo pozvani da primimo Njegovog Duha da stanuje u našim srcima i da nas blagosilja Svojim Gospodarstvom Ljubavi; da Ga slavimo u ovom svetu: tako Ga i mi vidimo u slavi.

Gde je sada to Jagnje? Ili, gde nije? On je središte prestola, On je usred starešina, On je usred četiri slavna bića! Zar ne proslavljaju svi Njega? Nije li On Taj Koji daje čast svima oko Sebe? Nije li nešto tako otkriveno u 21: 3 – sa Njim u Njegovom prestolu; u radostima Njegove pobede?

Tu nam je mogućnost potpunijeg sagledanja i razumevanja triumfa našeg Gospoda Isusa, Njegove slave u trpljenju, da bismo shvatili više naše večnosti sa Njim u krasoti Njegove Svetosti i Veličanstva, u večnoj radosti našeg Nebeskog Oca u Sinu, Sina u Ocu i, našeg proslavljanja pravog Boga, sada..., i u beskraj večnosti.

U 4: 5 pred prestolom Večnog Oca plamti sedmostruki plamen. Tu, Duh večnog života i stvoriteljske snage plamti u prisustvu Višnjega, a u 5: 5 je

Jagnje sa sedam očiju i sedam rogova objašnjenih kao sedam Duhova Božijih poslanih po celoj zemlji. Prvo vidimo jedinstvenost Božije moći a potom Njegovo razdeljivanje blagodati.

Svo blistavo Otkrivenje nije početak Božije sile i Veličanstva; to nas obasjava obnavljanjem. Ipak, od sve slave i sjaja ja ništa ne vidim a razumem manje od ništa; ako nisam u Hristu. Hristovim Duhom Jovan gleda i piše. Hristov Duh u nama razvija Njegova zadivljujuća otkrivenja.

Za sedam dana Svemogući stvara vasionu i proslavlja Svoja divna dela blagoslovima života i napretka. Hristos nam otkriva davno izgubljeno i, još slavnije obnovljeno. Nije li to proglas Jevanđelja celom svetu? Plamen Svetosti našeg Oca očišća nas od taštine – ništavosti – sveta, greha i telesnosti.

Nauka našeg Spasitelja ispunjava nas Isusovim Duhom smerne službe i poniznog obožavanja Boga neizmerne dobrote. Milost i dobrota našeg Boga izbavlja nas od večne propasti i pakla; pa nas postavlja na sam presto Jedinorodnoga: to je Njegova nagrada za Njegovu pobedu u našem srcu i delovanju.

Naš Gospodar nam predaje službu nauke Jevanđelja i On je sa nama do kraja te službe (Matej 28: 18-20). Ovde Ga vidimo sa sedam očiju i sedam rogova kojima On obučava naše unutrašnje biće da se punim poverenjem oslanjamo na Njegovu moć u vođenju našeg življenja i rada Njegovim Duhom.

Svemoćstvo i sveznanje Svetog Duha označeno je brojem sedam: celo delo stvaranja, uključujući posvetu i proslavu u sedmom danu, uči nas da sedmostruko delovanje Duha ostvaruje namere Svemogućeg u potpunosti. Nemajmo brige.

Naš Gospod poseduje dobrotu i moć da podmiri sve naše potrebe i da nas osposobi za svesrdnu službu Njegovom pozivu. Od kraj do na kraj sveta On je sa nama; u ljubavi nas blagosilja izobiljem blagodati. Tako mi trpimo i pobeđujemo.

7) Jagnje dođe i uze knjigu iz desnice Onog što seđaše na prestolu. Bog Otac i Sin su večno na prestolu; četiri životna bića su na prestolu i okolo. Otkuda i

dokle dolazi Jagnje da primi Knjigu od Oca? Slava našeg Tvorca ispunjava vasionu a sam presto je neizmerno velik.

Kad je On na prestolu našeg srca, mi Ga vidimo na istom prestolu svo vreme; u svim uslovima. On je sa nama do kraja. Primanje Knjige označava posvetu, obavezu Sina da ostvari to slavno spasenje Svojom žrtvom; i zato je praćeno oduševljenim obožavanjem Oca i Jagnjeta.

Celo Carstvo je u trajnoj plimi nebeske proslave. U Božijoj slavi ima mesta za sve koji slave Božiju slavu. U toj slavi nema pretnji ni nasilja: svi su u potpunom skladu Oca i Sina. Svi su u poverenju u Boga. U tom divnom stanju je spremna omiljena služba svakom ko je primio život u Hristu (Jovan 5: 25).

8) Kad *Jagnje* uze knjigu, četiri životinje i dvadeset i četiri starešine padoše pred Jagnjetom, imajući svaki gusle, i zlatne čaše pune tamjana, koje su molitve svetih. Osećajmo radosno uzbuđenje revnosnih poklonika. Ovo nije ponižavanje pred nasilnikom. Ovo je obožavanje u najdubljoj zahvalnosti.

Gde su bile harfe i kadionice pre tog trenutka? Sve je procvetalo u otkrivenju savršenog jedinstva Oca i Sina u spasenju. Primanjem Knjige Jagnje se vidi spremno i sposobno za to delo. Sin savršeno izvršava volju Oca. U 1. Dnevnika 28 i 29 primopredaja vlasti za zidanje zemaljskog hrama je zadivljujuća.

Sva slava Davida, Solomuna i hrama potpuno je zasjenjena sjajem nebeske lepote i svetosti; a to je sve još uvek samo prikaz – Otkrivenje. Moramo biti preseljeni i preobraženi da bismo počeli uključivanje u potpunu stvarnost za kojom sada čezne naša duša. U ovom veličanstvenom otkrivenju Jagnje prima Knjigu od Oca. Harfe zvuče divan sklad obožavanja.

Izrazi ljubavi i poštovanja je mio miris svetog tamjana u beskrajnom predavanju nebeske Neveste u neograničavan zagrljaj Nebeskog Ženika Koji nas ljubi Svojom večnom ljubavlju. Kakav čudesan i divan podsticaj: molitve začete Duhom Hrista u srcima iskupljenih jesu umilan miris Nebeskom Ocu. Naša duša, telo, srce i um pripadaju Bogu i Hristu zanavek.

9-10) I pevahu pesmu novu govoreći: Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njene; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom od

svakog kolena i jezika i naroda i plemena, I učinio si nas Bogu našem careve i sveštenike, i carovaćemo na zemlji.

Nova pesma izražava priznanje Jagnjetu da je dostojan primanja knjige i otvaranja pečata. Ta Istina je potvrđena otkupom Njegovom smrću. Ni jedan narod čovečanstva nije izostavljen. Svi iskupljeni su Božiji Narod. Sveti Narod su carevi i sveštenici koji caruju na zemlji.

Ovaj nebeski slavopoj pokreće u meni pitanje: šta sve sadrži u sebi primena *1. Korinćanima 8: 2? Ako li ko misli da šta zna, ne zna još ništa kao što treba znati.* U molitvi sam da me Gospod vodi, upravlja i ispravlja svaki korak kroz ovu knjigu i kroz celo Sveto Pismo.

Svaki put kad Jovan pogleda na presto Cara, on vidi sve više i više. Razgledamo znake prikaza Božanstva. Da li jasno razlikujemo Oca od Sina ili tek verujemo te reči? U 21: 2 Novi Jerusalim silazi sa Neba. Da li će Večni Nebeski Grad biti baš ovde na ovoj zemlji – samo obnovljenoj?

Primetio sam grupe i pojedince sa samouverenim dogmama i doktrinama koje se ne vide jasno u Otkrivenju niti su potvrđene u drugim knjigama Pisma. Moja molitva Gospodu je da me sačuva od detinjaste nezrelosti... Sigurno, prikazi Otkrivenja objavljuju i u prenosnom i u neposrednom smislu veličine i vrednosti izrazitije nego prethodne knjige Biblije.

Ovih pet prvih poglavlja otkrivaju veličanstvo našeg Gospoda i ulivaju blagoslove hrabrosti nama – učenicima. Svi delovi Otkrivenja otkrivaju vrlo mnogo; takođe nam ukazuju na još mnoge tajne. Naš Gospod je sačuvaio mnogo radosnog i zadržavajućeg uzbuđenja za večnost;

On nije uklonio 'okvir' našeg razuma (Jovan 16: 12-15). On Duhom nama jednako otkriva koliko je srazmerno našem uzrastu u veri, poznanju Božijeg Sina i odavanju slave našem Nebeskom Ocu. Sasvim je umereno pitanje: koliko mi razumevamo i od objašnjenih prikaza?

Razgledamo ovu potpuno nadahnutu hvalu sa divljenjem jer zaslužuje naše duboko i jasno shvatanje u najvećoj meri. Naš Svemogući Nebeski Otac je Sav Ljubav! Ko je Ocu vredniji od Njegovog ljubljenog Jedinorodnog Sina?

Svoj vojsci nebeskoj, ko je vredan kao njihov Car nad carevima i Gospod

nad gospodarima: Pobjednik nad svim neprijateljima? Grešnicima koji traže spas, ko je vredan kao Spas duše? Te vrednosti i veličine su neizmerne.

Jevrejima 3: 1-6 uči nas koliko je naš Blagosloveni Iskupitelj dostojan obožavanja našeg u najdubljim zahvalnosti sa najvišim poštovanjem. Njemu mi dugujemo dušu i telo, um i srce ovo kratko vreme i večno. Iskupio nas je Svojom žrtvom.

Podneo je osudu koju mi zaslužujemo: platio je otkup za nas u podnošenju naše večnosti u mukama pakla; sve to – za svaku dušu koju je iskupio. Dugujemo Mu ljubav prema svima u Njegovom Domu. On nas obavezuje na pobožnu ljubavnost prema svima oko nas i molitve za sve ljude da se povere našem Gospodu da im bude Izbavitelj.

Naš Gospod nas čini carevima i sveštenicima da vladamo na zemlji u Duhu našeg Gospoda Isusa. Koji je među svim vernim sledbenicima Gospodnjim ikada vladao na zemlji? Svaki pojedini i svi do jednoga! Gospod Isus je Prvi! Svi verni sledbenici slede za Njim. Hristovi mučenici vladali su nad svojim zlotvorima i ubicama.

Gospodnji zatvorenici su vladali nad upraviteljima i vlastima. Njegovi robovi su vladali nad „robovlasnicima“. Njegova sirotinja je vladala nad imućnima u ovom svetu. Još jednom značaj i značenje jednog otkrivenja se proteže kroz vekove večne vlasti Božijeg Sina.

Kad Sveti Duh Jagnjeta nastava u našem srcu i upravlja naše korake u Videlu, On u nama vlada, mi vladamo sa Njim. Svi neprijatelji padaju pred Njim u našem trpljenju ili u našim radostima. Ni jedan vladar nikada nije imao takvu moć i slavu; i ni jedan neće nikad imati.

Večna slava našeg Cara raste večno. Amin. Otkup krvlju u 9. stihu predstavlja celinu Prinosa Božijeg Sina, našeg Jedinog Iskupitelja. Priroda jedinog Istinitog Boga, Koji živi zanavek veka, Koji spasenje i život daje, nisu nameti i otimanje, nego oslobađanje i darivanje.

Treba li Njemu nešto od nekoga? Sva vasiona je Njegova. Ko može Njemu osporiti pravo da zahteva isplatu svih dugova od svih dužnika? Ali, On Sam pripravo je Otkup za pokriće svih naših dugovanja.

U mnogim Svojim presudama protiv grešnog čovečanstva – pokazanim u istoriji, On zadržava neka od Njegovih davanja; pa i to tek posle dugotrajno upornog odbacivanja Njegovih ponuda ljubavi i staranja. Naš Gospod Isus predao je Adamu jednostavna pravila za ugodan, bezopasan i blagosloven život u Edemu.

Čovek je dao sve za ništa. Izabrao je da isproba đavolsku laž i time izgubio život u izobilju i blaženstvu. Mnogo puta kroz istoriju ljudi su odbili priznanje svoje zavisnosti od Boga i pokvarili pravilnu upotrebu Njegovih darova. On je zadržao kišu i oni su gladovali.

Ljudi su odbili da žive u ljubavi i brzo su imali ratove. Mnoštvo vojske nebeske proslavljaju Boga. On nas uči razumevanje Njegove slave; jer ne možemo biti blagosloveni i imati trajno blaženstvo bez življenja po Božijoj volji i obožavanja Boga.

Vasiona je puna slave Božije. Sveta Pisma su puna Božije svetosti, lepote i veličanstva. Možemo ispravno zaključiti da i Reč Božija i sve stvoreno klanja se Njemu i Njega obožava. Sin Božiji je Lav samo da ugodi Ocu i da Ga proslavi. Ocu je milina u odavanju časti Sinu i proslavljanju Sina.

Hristos je Lav protiv đavola za zadovoljstvo Oca a naše spasenje. Otac u radosti daje Svom Sinu na poklon Nevestu – sve otkupljene duše. Život svetih i smrt mučenika svedoče moć Lava u nama. Naša najveća radost je u predavanju sebe u ljubavi i nepopustljivoj vernosti našem Gospodaru i Nebeskom Ženiku.

Naš Otkup je Jagnje Božije. On nas je izbavio od pravednog suda da proslavljamo Oca po milosti i blagodati Boga. Otac slavi Sina u čudesnom otkupu i nas blagosilja plamenom željom da proslavljamo Oca i Sina. Naš Prvosveštenik po redu Melkisedeka nas zastupa.

Sin u ljubavi posreduje između Oca i nas, da nas sjedinjava sa Ocem Koji nas ljubi u Sinu Svom. Otkrivenje nebeskog prestola zrači tolikom slavom Božijom da u nama razvija trajno blaženstvo. Mi smo sa Njim na Njegovom prestolu kad mi Njega vidimo kakav jeste. On nas uključuje u Njegovu čast.

U 8. stihu naše molitve i prinosi zahvalnosti su harmonija harfi i umilan miris tamjana u kadionicama, a sadržina tih prinosa izražena je u 9. i 10.

stihu. U Luci 15: 7 gledamo nebesku radost u našem pokajanju; jer to je pobjeda Hrista u srcima našim. 9. i 10 stih to potvrđuju.

Hristova pobjeda u našem svakodnevnom življenju i obožavanju – to su prinosi sjedinjeni sa nebeskim obožavanjem. U Nebu je radost za pravo pokajanje i stvarno obraćenje.

Kad mi revnujemo i pobeđujemo do kraja, Nebom se razležu slavopoji oduševljenja. Ali, zagledajmo u sledeće stihove: radosno obožavanje rasplamtelo kao plamen Ilijinog prinosa.

11-12) I videh, i čuh glas anđela mnogih oko prestola i životinja i starešina, i beše broj njihov hiljada hiljada. Oni govore glasom velikim: Dostojno je Jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i čast i slavu i blagoslov. Mnoštvo stanovnika Neba okružuju presto da se sjedine sa nama u proslavi.

Najglasnija, najlepša i najskladnija pesma, pohvala blagoslovenom Iskupitelju od svih sjedinjenih razleže se kroz vasionu: Dostojno je Jagnje koje je bilo zaklano! Zar nije sva moć, imanje, premudrost, snaga, čast, slava i blagoslov Njegov večni posed i vlasništvo?

Koje stvorenje i koji deo stvorenog može dati nešto Njemu, Izvoru svakog dobra? Ova pohvala svih sjedinjenih u Svetom Duhu jeste njihovo priznanje Tvorcu i Spasitelju za sve što On jeste i za sva Njegova slavna dela koja On vodi do savršenstva.

Ti usklici jesu izraz našeg punog poverenja u Njega, i naše zavisnosti od Njega. Ti slavopoji jesu izrazi zahvalnosti za spasenje u Njemu. Upotreba Božijih darova na proslavu Davaoca, Oca i Sina, jedina je pravilna primena pobožnosti.

Naši blagoslovi, priznanja i pohvale Bogu jesu izrazi želje i obožavanja Boga; to je odsjaj Hristovog sjaja i odjek Njegovog Duha ljubavi, radosti i mira – svega što Otac u Sinu stvara i održava u nama Svetim Duhom večnog života.

Takvom zahvalnošću mi smo Njegov blagoslov svim udovima Njegovog Tela i, doklegod smo na zemlji, ta zahvalnost je svedočanstvo svima koje vidimo u potrebi Njegovog spasenja. Takvom zahvalnošću srca mi smo sjedinjeni sa

anđelima i nalik na našeg Spasitelja: hodimo po zemlji a živimo u Carstvu.

Svet je naše bojno polje na kojem Gospod Isus pobeđuje. U Njemu i mi smo pobjednici! Upravljajmo naš pogled na našeg Vojskovođu i večnog Pobjednika da bismo videli našu budućnost u večnoj slavi jer On nas vodi kroz pobjede.

Ishod ni jednog okršaja nije nezvestan, nikakvo trpljenje nije preteško kad je naša duša smirena u naručju ljubavi i Hristovog staranja. Đavo nema moći da nas orani lukavstvom, taštinom i ponosom jer mi znamo: svi darovi i plodovi Duha, koje koristimo svagda, jesu vrednosti našeg dobrog Pastira.

Dela Njegove ljubavi On čini u nama i kroz nas. Još neki korak u napredak da sledimo našeg Cara nad carevima i, bićemo sa Njim zauvek; čak i pre preseljenja duše naše. U poslednja dva stiha ovog poglavlja ceo svet plamti pobjedom Hrista.

13-14) Svako stvorenje, što je na nebu, na zemlji, pod zemljom, na moru, i što je u njima, sve čuh gde govore: Onome što sedi na prestolu, i Jagnjetu blagoslov i čast, slava i država vavek veka. I četiri životinje govorahu: Amin. I dvadeset i četiri starešine padoše i pokloniše se Onome što živi va vek veka.

Sva živa bića cele vasiona ponavljaju odjek: Blagoslov, čast, slava i moć Svevišnjem na prestolu i Jagnjetu zauvek veka. Nema ničega beznačajnog, besmislenog, ni zbuđenosti. Nema obeshrabrenja! Naš pobjedonosni Vojskovođa vodi nas kroz slavno vojevanje u najveličanstveniji trijumf.

Četiri životna bića na prestolu i oko prestolja potvrđuju: Amin! Dvadeset i četiri starešine celim svojim bićem obožavaju Večno Živog. Svako svedočanstvo zabeleženo u Knjizi, svi svedoci od početka, Nebesa i vasiljena sjedinjeni su u gromoglasnom uskliku: Amin!

Radosna proslava odjekuje bez kraja. Sva ta slava u celosti je dar milosti Oca i potpuno zasluga Spasitelja. U svoj toj veličanstvenoj proslavi našeg divnog Tvorca i Spasitelja i mi smo ujedinjeni sa svima iskupljenima od početka. U Jovanu 17: 5 slava Sina u Ocu je večna.

U Delima 4: 10-12 posvedočen je Jedini Spasitelj svih koji veruju i poslušaju Isusa. Ta ista blagodat spasla je Avelja pravednika i Enoha vernog proroka; i

poslednjeg u celom spasenju Gospoda Hrista Isusa. Slava Božija je večna; Njegovo Jevanđelje je večno. Tek sam pri kraju 5. poglavlja...

Šta se sve otkriva do kraja Otkrivenja. Dovde, duhovne veličine su neizmerne. Otkrivenja su istorija, proroštva i nauka opšteg i večnog Jevanđelja; kakva slava! Razgledajmo, kroz samo ovu petu glavu, priroda i sadržina Jevanđelja otvara se pred nama u svetlosti jasnijoj nego ikad.

Večni Otac je na prestolu Svoje moći, slave i blagodati odveka i doveka. U 1. Carevi 19: 12 tihi i blagi glas Ilija čuje silno kao glas moćnog anđela u 5: 2; ta sila je večna. U 3. stihu Neuporedivost Hrista, Božijeg Sina, je večno-slavna.

Očajno stanje palog čovečanstva počelo je grehom i ostaje trajno za sve koji ne prime spasenje u Hristu. Nemogućnost pronalaska i jedne ličnosti dostojne i sposobne da bude Spasitelj: da podigne oborene, da izbavi zarobljene, da oživi mrtve, očigledna je u celoj vasioni - izvan Hrista, našeg Gospoda.

Potražnjom jednog dostojnog u 2. Stihu, Duh otkriva Jovanu i beleži za nas; da naš um obdari svešću potpune zavisnosti od Hrista u otkupu, spasenju, pobedi i večnoj slavi. Otac ne treba da traži Spasitelja. Jedinorodni Sin Oca predaje Sebe Svom Ocu.

Jovanov jad i oplakivanje ukazuje na očajnu potrebu naše duše: nama treba Spasitelj! Jedan je dostojan i voljan da preda Sebe za naše spasenje i da nas obdari beskrajnim 'pravom' na neizmernu zahvalnost. Taj Jedini podnosi naš sud, trpi našu smrt do pobede i još ne prestaje:

On vaskrsava da nas odvede – čak da nas prinese – Ocu: Zbor poklonika da obožavaju Jedinog Dostojnog. Ko god veruje i posluša našeg Spasitelja prima blagoslov otkrivenja Oca u Sinu; prepoznaje Lava u Jagnjetu. Jedan pogled na Velikog Iskupitelja završi svo očajno oplakivanje:

u Hristu je beskrajna radost spasenja za sve Njegove. Ta Dobra Vest najavljena je Hristovoj Nevesti još kroz Božijeg vernog proroka Enoha. Sa prestola Svemoćnog Boga Duh javlja Spasitelja kroz celu Nauku Njegove Reči, kroz verne svedoke od starine, mnogim znacima Božije osude i čudesima izbavljanja.

U 1: 11-20 Duh otkriva veličanstvenog Glasnika (Cara). U 2. i 3. glavi vidimo Ga sve više u svakoj poruci crkvama. U 5: 4-5 sedam plamenova predstavljaju Svetog Duha Koji nama obasjava slavu Božiju da čak i mi možemo videti.

U ovoj glavi Duh je prikazan kao sedam očiju i sedam rogova: nerazdvojan – vidljiv kao jedna celina sa Jagnjetom. Rogovi označavaju snagu, vlast i moć. Oči ukazuju na Hristovo sveznanje: beskrajno iskustvo i predznanje.

Brojem 'sedam' označeno je sveobuhvatno delovanje Duhovne moći koja daje život svima mrtvima koji poveruju i poslušaju Sina Božijeg. Isti Duh daje život svemu stvorenom. Od najmanjeg do najvećeg stvorenja, sve proslavlja Tvorca i Spasitelja. Ni čestica jedna nije zaboravljena.

Ni jedno stvorenje nije u protivnosti i nepokornosti Bogu koliko čovek koji slepo sledi Sotonu u večnu propast. Posle toliko ljudske pokvarenosti, divno je koliko stvorenog još uvek slavi Boga.

Čak i taj održan ostatak davno stvorene prirode i stvorenja ispunjava nas divljenjem i razumevanjem postojanja večnog Tvorca Kojem dugujemo obožavanje i Kome pripada čast, vlast, slava i naša poslušnost. On nas ljubi večnom ljubavlju.

U Mateju 28: 18 naš Gospod Isus nam javlja da je Njegova sva moć na Nebu in a zemlji – celoj vasioni. Naš Vladar Mira, ujedno i Lav i Jagnje Božije, ispunio je, jednako ispunjava i beskrajno će ispunjavati savršenom vernošću volju Boga Oca. Naš Otac Nebeski ima Svoj savršeni izbor u Svom Sinu a Sin u svemu deluje na zadovoljstvo Oca.

U našem Gospodu i Spasitelju, Sinu Božijem, svi Njegovi otkupljeni, spašeni, zanavek su blagosloveni obožavatelji u beskrajnoj večnosti; al i sada, dok prolazimo kroz ovaj svet, mi živimo u Hristu Njegovim Duhom u vernosti Njemu jer On nas vodi večnom domu – Njegovom i našem.

Sa svima svetima i mi se klanjamo Ocu i Sinu: Njegov je blagoslov, čast, slava i država vavek veka. Amin.